

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ Ε. ΩΣΗ

Ο Σ. ΜΠΡΕΖΝΕΦ ΕΦΘΑΣΕ ΣΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

Ο σ. Μπρεζνέφ κατά την άφιξή του στο αεροδρόμιο της Βουδαπέστης

Ο ΟΥΓΓΡΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΥΠΟΔΕΧΤΗΚΕ ΜΕ ΘΕΡΜΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟ Σ. ΝΟΒΟΤΝΥ

Με πρόσκληση του πρώτου Γραμματέα του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος της Ουγγαρίας σ. Γιάνος Κάνταρ...

στη διάκριση της δεκαετιας που μας πέρασε, αναπτύχθηκε πάνω στη βάση του προλεταριακού διεθνισμού.

Την αντιπροσωπεία της Τσεχοσλοβακίας χειρέσαν στο σταθμό της Βουδαπέστης, ο πρώτος γραμματέας του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος σ. Γιάνος Κάνταρ...

Υστερα από μικρόφωνο προχώρησε ο πρώτος γραμματέας του ΚΚ Τσεχοσλοβακίας Άντονιν Νόβτονν...

Ο ούγγρος και ο τσεχοσλοβακικός λαός, σε απόλυτη σύμφωνη, αγωνίζονται μαζί για την οικοδόμηση του σοσιαλιστικού συστήματος.

Υστερα από την επιθεώρηση της τιμητικής φρουράς, προς τιμήν του προέδρου της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Τσεχοσλοβακίας...

Η έννοια των σοσιαλιστικών χωρών—κατέληξε ο σ. Νόβτονν—ή έννοια των κομμουνιστικών και εργατικών κομμωτών στις σοσιαλιστικές χώρες...

Στο χειριστήριο λόγο του ο πρώτος γραμματέας του ΜΣΜΠ σ. Γιάνος Κάνταρ...

Το μεσοήμερο παρέθεσε γεύμα προς τιμήν της τσεχοσλοβακικής αντιπροσωπείας...

Τη Λευτέρα το απόγευμα άρχισαν τήρησες τσεχοσλοβακικές διαπραγματεύσεις.

Άρχισαν οι ούγγρο-τσεχοσλοβακικές διαπραγματεύσεις

Μεγάλος ο καημός της απαγορευμένης πατρίδας μας τους πολιτικούς πρόσφυγες...

Η καρδιά τους χτυπάει στην Ελλάδα και ες τους χωριό τους απ' αυτήν ανύψωση από πανύψηλα βουνά και στεριές άβραντες.

Αφήστε μας να γυρίσουμε στα άγια χωριά μας! Νά μινά πολύ γνωστή, παραχρυσή φωνή αδειφική απ' την Ούγγρα.

Νοσταλγικοί πατριώτες φιλογεροί, 4.440 ψυχές, που ζούν μινά άνετη, πολιτισμένη ζωή, χωρίς το άγχος και την αβεβαιότητα της αβύσσου...

Ούτε τα πικρά κύματα της πικραμένης νεολαίας μας που παίρνει το δρόμο του σκλαβοπάζαρου τους τρομάζουν. Ούτε η τρομοκρατία και η αβυσσολαγία φτώχειας. Διαβάσεις τό υπόμνημά τους στη Βουλή και άπαρξί με την ασύλαστη δίωρα τους για τη γλυκιά πατρίδα.

φύσιν εκεί και στο τί θάβρουν εδώ. Μονάχα νά πατήσει τό πόδι τους στ' άγια μας χωριά. Μόνον ελευθερός, έντιμος επαναλαρισμός!

Και ξέρονν. Έδώ δέ θά περπατήσουν πάνω σε τριαντάφυλλα. Τρυφερά τά αισθήματα του λαού μας γι' αυτούς. Βλοσυρή όμως η τυραννική ματιά της εξουσίας. Χερμιά θάνα ο άσπασμός των άλλων ανθρώπων, ανεξάντητα από φρονήματα και πεποιθήσεις.

Ψυχρό κι' εχθρικό τό σημερινό κράτος τους άρνείται και κανόν άναθρόωντα... Τή σκληρή μοιά τών επαναλαρισθέντων άλλων ανθρώπων περιτριφάει στον άνταποκριτή των «Τάιμς» τού Λονδίνου μέ τά κωλοζοφρα λόγια ο άγριος επίσκοπος Κονίτσης Χριστόφορος. Αιμοκτονούν κριολεπτικάς οι εκείθεν ελλόντες, κύριε...

—Καί τό κράτος σας, σεβασμιώτατε; —Τίποτα... Υποσχέθη μόνον βοήθεια... Τήν ύποσχέθη λέει, κι' άκόμη τήν περιμένουν. Ή άδιά-

φορία ανεξήγητη. Ή πείνα ταράζει αυτούς πού χτες ζούσαν εις τάς Ανατολικάς χώρας και έδώ εις τήν πατρίδα των. Εκεί ζήτημα τού πολιτικού γάμου πού έκανε σύμφωνα μέ τους νόμους της χώρας πού ζούσε, έδώ γίνεται βρονό... Δέν άναγνωρίζεται έγγαμος. Δέν ίσχύουν τά χάρια του. Έκλυθητά τό παιδίά του και παράνομα. Αμελήχητή ή άρχή.

—Στηρανοχάρι έχεις; —Μά δέ συνθηθίζεται εκεί...

—Ξαναπατρέγγου! —Ανεργοί, άστεγοί, θλιβεροί και άπαγορευμένοι οι άνθρωποι αυτοί, δέν είναι περιεργό καθόλου τά βαρυνμοϋν γιά τήν επιστροφή τους. Και οι «Τάιμς» δίνουν τήν μαθηρική εικόνα της ζωής τους. «... Από

τοιοχηρή χρεωσή τους ξενητιά. Πάει γιά ταντότητα ο πολιτής πού επαναλαριστήκε και βολιόκετα σ' ένα παγερό περιβάλλον. Τό πιο άπλό ζήτημα τού πολιτικού γάμου πού έκανε σύμφωνα μέ τους νόμους της χώρας πού ζούσε, έδώ γίνεται βρονό... Δέν άναγνωρίζεται έγγαμος. Δέν ίσχύουν τά χάρια του. Έκλυθητά τό παιδίά του και παράνομα. Αμελήχητή ή άρχή.

—Στηρανοχάρι έχεις; —Μά δέ συνθηθίζεται εκεί...

ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗ Λ Δ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ ΧΙΙ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΑΟΥ 15 | Τ. γ. φύλλου 50 fillér | Ρασετα VII., Lenin-kt. 9—11 IV em | ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΦΕΒΡΑΡΗ 1961

Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΟΓΚΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΚΥΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦ. ΤΟΥ ΛΟΥΜΟΥΜΠΑ

Στά έργοστάσια, στά ιδρύματα, στους συνεταιρισμούς, σ' ολόκληρη τήν Α. Α. της Ουγγαρίας άπλώθηκε τό κίνημα διαμαρτυρίας γιά στήν δολοφονία τού Λουμουμπα. Οι ούγγροι εργαζόμενοι ύψωσαν τή φωνή τους κι' άπαιτούν τήν παραδειγματική τιμωρία των δολοφόνων, τήν καταδίκη των άιμοσταγών άποικιστών και τού συνυπεύθυνου στή δολοφονία Γ. Γ. τού ΟΕΕ Χάμαρσκελντ.

Τό Σάββατο, στό Χειμερινό Στάδιο ή Έπιτροπή Βουδαπέστης τού Πατριωτικού Μετώπου όργάνωσε μεγάλη συγκέντρωση διαμαρτυρίας, όπου πήραν μέρος πολλοί εργαζόμενοι, μέλη της ηγεσίας τού Κόμματος και της κυβέρνησης, συνδικαλιστικά στελέχη και επιστήμονες.

Τή συγκέντρωση τήν άνοιξε ο αντιπρόεδρος τού Α. Σ. της Βουδαπέστης δόκτωρ Πέστα Λάσλο και μίλησε ο Γ. Γ. των συνδικατών των μεταλλουργών σ. Τούρεκ Ιστβαν, ο οποίος άνάμεσα σ' άλλα ειπε και τά εξής: «Ο λαός της Βουδαπέστης εγκρίνει τή δήλωση της κυβέρνησης της Α. Α. Ουγγαρίας, μέ τήν οποία καταδικάζει τή στάση τού Χάμαρσκελντ και στέκεται άλληλέγγυα πρós τήν νόμιμη κυβέρνηση τού Κογκό, πού έχει επικρατήσει τόν δικαίον της. Παρώντας τό λόγο ή εργαζόμενη τού εργοστασίου ΚΙΣΤΕΧΤ Πλάρα Λάσλο ειπε: Απαιτούμε οι δολοφόνοι και οι έμπνευστές τους νά τιμωρηθούν άμέσως κι' άσθερά και πρότερον νά δοθεί τό όνομα τού μάρτυρα άγωνιστή της Αφρικής Λουμουμπα σέ όδό της Βουδαπέστης.

«Ο δόκτωρ Μπέντεκ Γένου, Γ. Γ. της Ένοχης Νομικών, ειπε στό λόγο του: «Η θέση τού Χάμαρσκελντ δέν είναι στόν ΟΕΕ, αλλά στό έδείο του κατηγορουμένου.

«Η φοιτήτρια Χάιτας Μάρια διάβασε στή συγκέντρωση ψήφισμα πού εγκρίθηκε όμόφωνα και τό όποιο καταλήγει ως εξής: «Εμείς οι μαγιάροι εργαζόμενοι, συμμερίζομαστε τό βαθύ πόνο τού Κογκολέζικου λαού, νά ύποστηρίξουμε μέ κάθε δυνατό μέσο τό λαό τού Κογκό και πού άπορασιστικά θά παλέψουμε γιά νά καταργηθεί κάθε άποικιακή καταπίεση στή γή. Λευτεριά σ' όλους τους άποικιακούς λαούς».

«Εμείς οι μαγιάροι εργαζόμενοι, συμμερίζομαστε τό βαθύ πόνο τού Κογκολέζικου λαού, νά ύποστηρίξουμε μέ κάθε δυνατό μέσο τό λαό τού Κογκό και πού άπορασιστικά θά παλέψουμε γιά νά καταργηθεί κάθε άποικιακή καταπίεση στή γή. Λευτεριά σ' όλους τους άποικιακούς λαούς».

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΣΙΑΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Έπιτροπή άφρικανοασιατών φοιτητών πού σπουδάζουν στή Βουδαπέστη εισέπραξε τήν Βελγική πρεσβεία και ύστερα από επιμονή πού επέδειξε άνάγκασε τό γραμματέα της πρεσβείας νά δεχτεί ψήφισμα, πού περιλαμβάνει τά παρακάτω κύρια σημεία:

«Μέ τή δολοφονία τού Λουμουμπα και των συντρόφων του μήξαστε τό στιλέτο στό δικά σας στήθη. Κανένας στόν κόσμο δέν πρόκειται νά συγχωρήσει αυτό τό έγκλημα. Τό παρδείγμα των θυμάτων άκολουθούν όλο και νέες χιλιάδες άγωνιστών ύπερασπιστών της ανεξαρτησίας και ανεραϊότητας τού Κογκό».

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ

Τήν περασμένη Κυριακή, από πολύ νωρίς, άκοιτό πολιτικό πρόσφυγες πού κατοικούν σέ διάφορα σημεία της Βουδαπέστης άντάμωσαν μέ τους κατοίκους της Κοινότητας Βιομηχανίας στό προαύλιο. Ο νοΐς όλων τρέχει στήν μακροχρή μαρτυρική Αφρική, στό Κογκό, πού γιά μήνες τώρα είναι τό θέμα της ημέρας, στήν αντίσταση τού κογκολέζικου λαού και των πατριωτών ηγετών του. Απ' τό στόμα όλων προφέρεται ένα όνομα: ο Λουμουμπα, ο δολοφονημένος ηγέτης τού Κογκό.

Οι συμπαισιώτες μας έχουν τή δική τους πικρή πείρα από τέτοιες συμμορίες δολοφονίας, πού συνέβησαν στήν εξαετη μνηνία απ' τους συμμοχάους τών Βέλγων—συνεταιριούς τού ΝΑΤΟ, στήν πατρίδα μας.

Νά γιατί τό τελευταίο στυγερό έγκλημα των άποικιστών και τού συνένοχου Γ. Γ. τού ΟΕΕ Χάμαρσκελντ προκάλεσε άσυγκράτητη άναντίστη στους πολιτικούς πρόσφυγές μας, πού ήρθαν νά ενόσουν τή φωνή τους μέ τή φωνή των ανθρώπων όλης της γής, νάκαταδικαστούν άποτοδοπασέγκλημα.

10 ή ώρα. Στήν κατάμεστη από κόσμο κουλτούρα της Κοινότητας Βιομηχανίας πάνω από τό προεδρείο ξεχωρίζει τό σύνθημα: «Νά τιμωρηθούν οι δολοφόνοι τού Λουμουμπα». Άνοιγει ή συγκέντρωση μέ τό ποιήμα «Π' Αφρική θά λευτερωθεί γραμμένο από τόν ίδιο τόν δολοφονημένο πρωϊθπουροΐ τού Κογκό. «Ο όμηλητής εκδήσει σέ κύριες γραμμές τά γεγονότα πού διαδραματίστηκαν στό Κογκό, κó απ' τήν μέρα της κηρύξης της ανεξαρτησίας της χώρας μέχρι τή δολοφονία τού Λουμουμπα και των συντρόφων του. Καταδίκασε τά έγκλήματα και τής δολοφονίας των ιμπεριαλιστών, κατέδειξε τήν ενοχή τού Χάμαρσκελντ και κατέληξε μέ τά παρακάτω λόγια: «Εμείς έχουμε και δικούς μας λογαριασμούς—παλιούς και καινούργιους—μέ τους έμπειραστές και τους δολοφόνους. Άς μιν πάμε και πού μακρύνει. 16 χρόνια τώρα χραιτσάνομε μισοπέθα-

μένοι οι άγωνιστές της Έθνικής Αντίστασης. «Οτι διαλεχτό έχει ή Ελλάδα ρεύει στίς φυλάκες. Άν αναφέρουμε εδώ τό Μανώλη Γλέζο είναι όμι γιατί ξεχνούμε τους άλλους μάστρες τού λαού μας, πού ρεΐνον στήν φυλακή, αλλά γιατί μαζί μ' αυτούς, διαλεχτός άνάμεσα στους διαλεχτούς, ο Μανώλης Γλέζος έγινε σύμβολο. Η επίθεση των ιμπεριαλιστών ενάντια στό Κογκό είναι μέρος της γενικής επιθετικής πολιτικής τού ιμπεριαλισμού. Έτοιμίζονται. Πρέπει να τους σταματήσουμε τό έγκληματικό τους χέρι».

Μετά τή όμιλία άπαγγέλιχε τό ποιήμα «Παράς Λουμουμπα» τού Γιάννη Ρίτσου.

Από τή συγκέντρωση εγκρίθηκε όμόφωνα τηλεγράφημα διαμαρτυρίας μέ τό όποιο στυγματίζεται τό έγκλημα των άποικιστών και ζητείται ή τιμωρία των δολοφόνων τού Λουμουμπα.

Παρόμοιο τηλεγράφημα στάλθηκε κι' απ' τους πρόσφυγές μας της Τάταρνια.

μένοι οι άγωνιστές της Έθνικής Αντίστασης. «Οτι διαλεχτό έχει ή Ελλάδα ρεύει στίς φυλάκες. Άν αναφέρουμε εδώ τό Μανώλη Γλέζο είναι όμι γιατί ξεχνούμε τους άλλους μάστρες τού λαού μας, πού ρεΐνον στήν φυλακή, αλλά γιατί μαζί μ' αυτούς, διαλεχτός άνάμεσα στους διαλεχτούς, ο Μανώλης Γλέζος έγινε σύμβολο. Η επίθεση των ιμπεριαλιστών ενάντια στό Κογκό είναι μέρος της γενικής επιθετικής πολιτικής τού ιμπεριαλισμού. Έτοιμίζονται. Πρέπει να τους σταματήσουμε τό έγκληματικό τους χέρι».

Μετά τή όμιλία άπαγγέλιχε τό ποιήμα «Παράς Λουμουμπα» τού Γιάννη Ρίτσου.

Από τή συγκέντρωση εγκρίθηκε όμόφωνα τηλεγράφημα διαμαρτυρίας μέ τό όποιο στυγματίζεται τό έγκλημα των άποικιστών και ζητείται ή τιμωρία των δολοφόνων τού Λουμουμπα.

Παρόμοιο τηλεγράφημα στάλθηκε κι' απ' τους πρόσφυγές μας της Τάταρνια.

Δ Η Λ Ω Σ Ε Ι Σ

τού στρατόρχη ΣΟΚΟΛΟΦΕΚΥ

μέ τήν ευκαιρία της επετείου τού Σοβιετικού Στρατού

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΠΥΡΑΥΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥ

Ο στρατόρχης Βασίλειφ Σοκολόφσκυ δήλωσε, ότι ή άριθμητική μείωση τών στρατευμάτων της Σοβιετικής Ένοχης μέ βάση τό νόμο πού ψηφίστηκε απ' τή σύνοδο τού Άνωτατου Σοβιέτ της Σ. Ε. τό Γενάρη τού 1960 πραγματοποιείται όλοταγώς. Μέ βάση τό νόμο αυτό ο σοβιετικός στρατός μειώνεται άριθμητικά κατά 1.200.000 άνδρες άκόμα.

Η δύναμη και ή πολιτική προετοιμασία των ένόπλων δυνάμεων της Σ. Ε. βελώνεται σε άφάντατο ύψηλό επίπεδο— ύπογραμμίζει ο στρατόρχης Σοκολόφσκυ σέ συνέντευξη του σχετικά μέ τήν 43η επέτειο τού σοβιετικού στρατού και τού πολεμικού στόλου πού γιορτάζεται άσχο.

Ο στρατόρχης δήλωσε, ότι ο σοβιετικός στρατός και ούλος τέλειωσε τήν οργανωτική ανασυγκρότηση και τόν έφοδιασμό του μέ νέα από κάθε άποψη όπλα. Δημιουργήθηκαν πυραυλικά στρατεύματα στρατηγικού προορισμού, πού άποτελούν τή βασική μορφή των ενόπλων δυνάμεων της Σ. Ε. «Οτι δέ άπορά τό ήθικό των σοβιετικών μαχητών αυτό είναι ύπεροχο και θά μπορούσε νά τό ζηλέψει κάθε άστικός στρατός—ειπε ο στρατόρχης Σοκολόφσκυ.

Υπογραμμίζοντας, ότι ή ένότητα των χωρών τού σοσιαλιστικού στρατοπέδου μεγάλωσε και δυνάμωσε ο στρατόρχης δήλωσε: Οι επιτυχίες των χωρών τού σοσιαλισμού δημιουργούν τέτοιες συνθήκες, πού στριγγίζουν στήν ίσχη τού σοσιαλιστικού στρατοπέδου οι εθιμοφίλοι λαοί μισούν ν' αναγκάζουν τους φιλοπόλεμους κύ-

(Συνέχεια στήν 3η σελίδα)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Μ Σ Μ Π

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η Κεντρική Έπιτροπή τού Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος της Ουγγαρίας σέ άπόφαση της πού ελήξε πέρσι τόν περασμένο Οκτώβρη, διαπίστωσε, ότι στή διάρκεια τού γεωμώνα μπορεί και πρέπει νά τελεωώσει βασικά ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός της άγροτικής οικονομίας. Σάν άποτέλεσμα της πραγματοποίησης της άπόφασης αυτής, άλλοι 340 χιλιάδες άγρότες διάλεξαν τό δρόμο της μεγάλης καλλιέργειας. Η έκταση της γής πού τώρα έφεραν στους άγροτικούς παραγωγικούς συνεταιρισμούς οι άγρότες ξεπερνάει τά 10 εκατομμύρια στρέμματα.

Έτσι πραγματοποιώντας τήν άπόφαση τού 7ου Συνεδρίου τού Κόμματος, φθάσαμε σέ στροφή στή διαμόρφωση της άγροτικής οικονομίας: ύστερα από τή βιομηχανία, οι σοσιαλιστικές σχέσεις παραγωγής κωιδόχησαν και στήν άγροτική οικονομία.

Στους άγροτικούς παραγωγικούς συνεταιρισμούς και σ' άλλους άπλούστερους συνεταιρισμούς, εργαζόνται σήμερα 1.200.000 άγρότες σέ έκταση γής 50.600.000 στρεμμάτων. Τά 90%

των καλλιεργήσιμων έκτάσεων της χώρας άνήκουν στό σοσιαλιστικό τομέα. Απ' αυτά τά 14% άποτελούν τά κρατικά άγροκτήματα, τά 72% οι άγροτικοί παραγωγικοί συνεταιρισμοί και τά 3% άλλοι, άπλούστεροι συνεταιρισμοί. Από τις 3.273 πόλεις και χωριά της Ουγγαρίας, οι 3055 έχουν περάσει μαζικά στό συνεταιριστικό κίνημα.

Όρίμασαν οι προϋποθέσεις γιά νά βρει ή ούγγρική άγροτική οικονομία από τήν καθυστέρηση, γιά νά επιταχύνουμε τήν ανάπτυξη της χώρας. Ολόκληρος ο ούγγρικός λαός και ή ίδια ή άγροτιά μπαίνει σέ νέο στάδιο ανάπτυξης.

Ο επιτυχής επαναστατικός μετασχηματισμός πού επιτεύχθηκε στό χωριό μαρτυρεί, ότι τό Σοσιαλιστικό Έργατικό Κόμμα της Ουγγαρίας σωστά διηύθυνε και καθοδήγησε τό κίνημα αυτό.

Στή διάρκεια τού τριήχρονου σχεδίου ανάπτυξης της λαϊκής οικονομίας διαθέσαμε γιά επενδύσεις στήν άγροτική οικονομία 16 δισεκατομμύρια φρονία, 75% περισσότερα απ' ότι προβλέπον-

ταν άρχικά. Η άγροτική μας οικονομία στή σημερινή της κατάσταση, δέν έφθασε άκόμα τό βαθμό της μηχανοποίησης και τού εφοδιασμού της μέ χημικά λιπάσματα πού είναι άπαραίτητος. Παρ' όλα αυτά δέν μπορεί κανείς νά ύποτιμήσει τά άποτέλεσματα πού πετύχαμε τά χρόνια πού μας πέρασαν και στόν τομέα αυτό. Στή διάρκεια τού τριήχρονου σχεδίου ή άγροτική οικονομία πήρε 19 χιλιάδες τρακτέρ, 2100 συνθέτες θερμοκίνο—αλκοωτικές μηχανές. Στή διάρκεια τού τριήχρονου σχεδίου ή άγροτική οικονομία χρησιμοποιήσε πάνω από 2 εκατομμύρια τόνους λιπάσματα, ποσότητα διπλάσια σέ σχέση μέ τήν προηγούμενη τριετία.

Στή διάρκεια της τριετίας 1958—1960 τών καιριών συνθηκών, από άποψη σοδειάς είχαμε μιά μέτρια, μιά κακή και μιά άδύνατη χρονιά. Παρ' όλα αυτά ή συνολική παραγωγή της άγροτικής οικονομίας της τριετίας 1958—1960 ήταν κατά 11% μεγαλύτερη από τήν τριετία 1955—1957.

Μέ τήν ολοκλήρωση τού σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της άγρο-

τικής οικονομίας, ή νέα κατάσταση πού διαμορφώθηκε, προβάλλει τό καθήκον νά συγκεντρωσουμε όλες μας τις προσπάθειες στή σταθεροποίηση των άποτελεσμάτων τού επιτεύχθηκαν.

Οι κομματικές μας όργανώσεις, τά λαϊκά μας συμβόλια, οι κοινωνικές μας όργανώσεις, πρέπει νά φροντίσουν τά όργανωτικά παντού καλοί άγροτικοί παραγωγικοί συνεταιρισμοί.

Η άβσηση της άγροτικής παραγωγής στί 1961 κατά 7,9%, σέ σχέση μέ τήν περσινή σοδεία, άπαιτεί μεγαλύτερες προσπάθειες, καλύτερη όμοια, καλύτερη διεύθυνση. Τό πιο άσσο καλή-κον είναι ή σωστή κατάρτιση σχεδίου. Πρέπει νά άναπτυχθεί παρατέρα ή δημοκρατία στους συνεταιρισμούς, έτσι πού τά μέλη νά τους αισθάνονται πραγματικά δικούς τους. Πρέπει νά συν-έχονται τακτικά οι γενικές συνελεύσεις, νά ενημερώνονται τά μέλη γιά τά κυριότερα προβλήματα καλλιέργειας, νά λένε γι' αυτά τή γνώμη τους.

Τό γεγονός, ότι κωιδόχησαν οι σοσιαλιστικές σχέσεις παραγωγής, δημιουργείται ή δυνατότητα, στό πνεύμα της άπόφασης τού 7ου Συνεδρίου τού κόμματος, νά επιταχύνουμε τήν ανάπτυξη της άγροτικής παραγωγής και νά ικανοποιήσουμε έτσι καλύτερα τις άνάγκες τού πληθυσμού από τρόφιμα, νά εφοδιάσουμε τή βιομηχανία μέ πρώτες ύλες, νά αδεξήσουμε τις έξαγωγές.

Τώρα δημιουργήθηκε ή δυνατότητα νά πραγματοποιήσουμε τό παλιό δεικνο τής άγροτιάς και νά έξασφαλίσουμε στήν πληθυσμό τού χωριού καλύτερη, πού άναπτυχόμενη ζωή. Και τώρα γίνεται δυνατό μέ τή βοήθεια των επιστημόνων και των έμπειρογνωμόνων νά εφορμόσουμε στήν πράξη, στή σοσιαλιστική μεγάλη καλλιέργεια, τις επιτεύξεις της επιστήμης.

Η Κεντρική Έπιτροπή τού Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος της Ουγγαρίας, είναι σταθερά πεπεισμένη, ότι σέ λίγα χρόνια, πρὸν απ' όλα χέρση στή δουλιά της ικανής και φιλόπονης άγροτιάς, θά πετύχουμε μεγάλα άποτέλεσματα στήν πραγματοποίηση των σκοπών μας.

Η συνεταιριστική μας άγροτιά και όλοι εκείνοι πού πήραν μέρος στό έργο γιά τήν πραγματοποίηση τού σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της άγροτικής μας οικονομίας, πρέπει νά συνεχίσουν και στό μέλλον τις προσπάθειές τους, καταβάλλοντας όλες τους τις δυνάμεις, γιά τήν επίτευξη των σκοπών αυτών, γιά τήν έντιχη τή δική τους, γιά τό καλό ολόκληρης της κοινωνίας μας.

Και οι 4.440 άντρο άνθρο-πύ είναι πανευτυχής εκεί. Έπισημόνως, τεχνικά σπουδαστές, εργατές, άπτες και γυναίκες ανώτερης μόρφωσης και ήθους πού θά φέρουν έδώ τή δημοσυργική όρημή τους και τό ταλέντο τους, γέροντες μέ άνέσεις στή ζωή τους και παί ά-κία σάν πομπήματα. Τί ις είναι λοιπόν; Α! Πατρίδα, πατρίδα πού δαξείε τό νοΐ και τήν ψυχή τους! Τους λείπει εσύ! ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ

Τό ήμερολόγιο: ο ένός άπλου ανθρώπου

ΣΤ' ΑΓΙΟ ΧΩΜΑ...

—Ξαναπατρέγγου! —Ανεργοί, άστεγοί, θλιβεροί και άπαγορευμένοι οι άνθρωποι αυτοί, δέν είναι περιεργό καθόλου τά βαρυνμοϋν γιά τήν επιστροφή τους. Και οι «Τάιμς» δίνουν τήν μαθηρική εικόνα της ζωής τους. «... Από

τοιοχηρή χρεωσή τους ξενητιά. Πάει γιά ταντότητα ο πολιτής πού επαναλαριστήκε και βολιόκετα σ' ένα παγερό περιβάλλον. Τό πιο άπλό ζήτημα τού πολιτικού γάμου πού έκανε σύμφωνα μέ τους νόμους της χώρας πού ζούσε, έδώ γίνεται βρονό... Δέν άναγνωρίζεται έγγαμος. Δέν ίσχύουν τά χάρια του. Έκλυθητά τό παιδίά του και παράνομα. Αμελήχητή ή άρχή.

—Στηρανοχάρι έχεις; —Μά δέ συνθηθίζεται εκεί...

—Ξαναπατρέγγου! —Ανεργοί, άστεγοί, θλιβεροί και άπαγορευμένοι οι άνθρωποι αυτοί, δέν είναι περιεργό καθόλου τά βαρυνμοϋν γιά τήν επιστροφή τους. Και οι «Τάιμς» δίνουν τήν μαθηρική εικόνα της ζωής τους. «... Από

τοιοχηρή χρεωσή τους ξενητιά. Πάει γιά ταντότητα ο πολιτής πού επαναλαριστήκε και βολιόκετα σ' ένα παγερό περιβάλλον. Τό πιο άπλό ζήτημα τού πολιτικού γάμου πού έκανε σύμφωνα μέ τους νόμους της χώρας πού ζούσε, έδώ γίνεται βρονό... Δέν άναγνωρίζεται έγγαμος. Δέν ίσχύουν τά χάρια του. Έκλυθητά τό παιδίά του και παράνομα. Αμελήχητή ή άρχή.

—Στηρανοχάρι έχεις; —Μά δέ συνθηθίζεται εκεί...

την χώρα έχομεν πολύ καιρό νά έπιλέψουμε ζωής πού όλο και βελτιώνεται, παρ' ό το επι-στέφροντας εις τήν πατρίδα πού... Η ζωή είναι σκληρή στό χιονισμένο χωριό της Πίνδου και ή απαγοίρεσις αυξάνει...»

Τά ξέρονν όσαγε αυτά οι πολιτικοί πρόσφυγες πού ζήτουν τόν ελευθερό, έντιμο επαναλαρισμό; Τά παραξέρονν μάλιστα. Και όμως ίδού ο γλυκός τόνος πόθος άποκρυσταλλωμένος σέ μάλιστα διαβήματα, έπιστολές στόν Τύπο, εκκλήσεις μέ χιλιάδες ύπογραφές απ' όλες τις πατριές τους στίς Λαϊκές Δημοκρατίες και τή Σοβιετική Ένωση. Ίδου αυτό τό υπόμνημα απ' τήν Ουγγαρία πού τό ύπογράφουν οι πρόεδροί τους, ο Νίκος Ντάγας και ο άγαπητός συνάδελφος Άποστόλης Σπήλιος, μ' όλη τή φλό γιά τής νοσταλγίας, μ' όλον τόν έρωτα γιά τό άγια χωμάτα μας, από μέρος 4.440 ανθρώπων πού έχουν στήν καρδιά τους τήν Ελλάδα. Η φωνή τους ραγίζει καρδιές: «... Παρ' ό το εις τήν φιλόδοξη αυ-

Πρωτοπαύροι: οτή δουλεία οτή μόρφωση οτόν έυπολιτισμο

ΣΤΗΝ 18^η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΕΠΟΝ

«...Γιά μιέ ζωή ελεύθερη κι' ώραία άπλώνουμε τ' άτίθασα φτερά μιέ πράξη όνειρευτή, μιέ πλάση ώραία τά μαράτα μας θά χτίσουν τά γερά...»

Τό ερχόμενο Σάββατο, όταν οι νεολαίτικες χορωδίες θά τραγουδούν στην γιορτή της 18ης επετείου της ΕΠΟΝ...

Γιά μιέ τέτοια ζωή ελεύθερη κι' ώραία ή νεολαία της 'Ελλάδας, ουσπερωμένη στην ΕΠΟΝ, καθοδηγούμενη άπ' τον πιστό φίλο και στοργικό πατέρα της...

Τήν λεύτερη και ώραία ζωή, μαζί με την ούργηκη νεολαία, τήν χαιρόνται σήμερα οι νέοι και νέες μας...

Μορφώνονται δοξάρι. Ειδιεύονται στις πιο σοβαρές ειδικότητες, γίνονται τεχνικοί, επιστήμονες με έξοδα, με αποτροφίες τού κράτους...

Οι νέοι μας χαιρόνται εδώ τή λεύτερη και ώραία ζωή για τήν οποία πάλεψε και πετύχη ή νεολαία τής πατρίδας μας...

Οι νέοι και οι νέες μας, στή 18η επέτειο της ΕΠΟΝ, αναβαπτίζονται στά ψηλά και πανανθρώπινα ιδανικά της ελπίης, της δημοκρατίας, και τού σοσιαλισμού...

ΕΚΘΕΣΗ

Τήν Παρασκευή στίς 24-2 και όρα 5 μ.μ. στην αίθουσα κουλτούρας της 'Μίρκας' άνοίγει ή έκθεση έργων χειροτεχνίας τών νεολαίων τής 'Μίρκας'...

Ο ΟΛΥΜΠΟΣ

Στήν ποδοσφαιρική συνάντηση της περασμένης Κυριακής ό 'Ολυμπος' νίκησε τήν ομάδα ή 'Έρεκβις' με άποτέλεσμα 6:5.

ΕΤΣΙ ΠΑΛΕΥΕ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

Η Παν. Σταθοπούλου

1943. 400 χιλιάδες λαός ξεχύνεται στους δρόμους της 'Αθήνας και βροντοφωνάζει τή θέλησή του: «Λευτεριά! 'Ανεξαρτησία! 'Οξωϊοι καταχτητές από τήν 'Ελλάδα!»...

ΜΕΤΑΒΑΡΚΙΖΙΑΝΑ

ΕΤΣΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΝ ΤΙΣ ΛΕΣΧΕΣ ΤΟΥΣ

10 τού 'Οκτώβρη 1945. Μερικοί νεολαίοι και νεολαίσσες στολίζουν μιέ μεγάλη αίθουσα. Είναι στό κέντρο της Κορώνης και οι μαγαζάτορες τού περουνόν άπ' τήν ζήλευση τών 'επιχειρηματιών'...

Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

«ΠΑΙΔΙ ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ Ο ΚΑ'Υ-ΜΕΝΟΣ...» Δίνουμε παρακάτω σημείωμα ενός νέου πού τελευταία ήρθε από τήν 'Ελλάδα, για τίς συνθήκες μέσος στίς οποίες σπουδάζουν τά πτωχόπαιδα...

ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Τό τσονχερό Φλεβασιάτικο πρωινό άερέκι πού φυσούσε ελαφρά τού πάγνου τού γυμνό χέρι πού κρατούσε τού αυτομάτου του, και τόν έκανε νά συνέρθει. Κοίταξε γύρω του με κάποια άνησυχία. Είχε άρχει με ξημερώνει. Καί πρύν προλάβει νά δώσει εντολή νά βιαστεί τού τμήμα για νά προσπεράσουν τή δημοσιά πρύν τούς πάρε ή μέρα, οι μαχητές πού προπορεύονταν σταμάτησαν άποτομα.

'Απαγορευμένοι, χωρίς δουλιά παίρνουν τά μύτια τους και φεύγουν μαζί άπ' τά χωριά τους οι νέοι τής πατρίδας μας. Αυτό δείχνει και ή παραπάνω φωτογραφία...

Νά πώς περιγράφει στην 'Αθήνη' τή ζωή της ή νεαρή εργάτρια 'Ελένη Π. 17 χρονών πού δουλεύει στό εργοστάσιο βαφής...

Νά τώρα τί γράφει ένας νέος 16 χρονών, πού έφυγε από τού χωριό του και πήγε νά δουλέψει βοηθός σεαβιτόρου. «Ξεπνάω τά χαράματα και πάω στην άγορά, πωνώω τά πράγματα τού μαγαζιού και τά φένοω...

Δέν χρειάζεται νά σχολιάσεις κανείς. Οι φωνές αυτές εκφράζουν τόση πίκρα και άγανάκτηση, πού ό,τι και νά προστεθεί θάνα περιττό.

Νοι πού δέν επαργύτησαν για τήν περιφρούρηση τών γιοιών τους, θέλουν νά διακριθώ τής 'Ασφάλειας με δύο χαριέδες του ως τήν ασφάλεια. Μιά άλλη όμα σέ δύο έγγλέζους άξιωματικούς πού χαγνίσαν βλέποντας τά εργαζόμενα και τού βάζον και αυτοί στί πόδια...

Μέσα από τήν λέσχη πού είναι γεμάτη ακόμα από καπνούς οι έπονίτες μέ τούς γονείς τους πώνονται στό χορό. Τό όπλο παραδόθηκε ύστερα από εντολή τής οργάνωσης.

Τό κόλπο τής ασφάλειας δέν πέτυχε. Η λέσχη κρατήθηκε. Τέλειωσαν στά όπλοια τα όντοια δωματία μας και διαβάζαμε τουσπουάζοντας κάτω άπ' τά παλτόματα.

Τελειώνοντας τού Γυμνάσιο τή φτωχόπαιδα, άν δέν μπορούν νά εισαχθούν στό Πανεπιστήμιο είναι πολύ δύσκολο νά βροδν δουλιά. Σās γράφο ένα κομμάτι από γράμμα πού πήρα τελευταία από μιέ συμπαθήτριά μου άπ' τήν 'Ελλάδα, άποφοιτος κι' αυτή Μέσης σχολής.

«ΠΑΙΔΙ ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ Ο ΚΑ'Υ-ΜΕΝΟΣ...» Δίνουμε παρακάτω σημείωμα ενός νέου πού τελευταία ήρθε από τήν 'Ελλάδα, για τίς συνθήκες μέσος στίς οποίες σπουδάζουν τά πτωχόπαιδα, κεί όπας τίς γνώσεις και τίς εξήρες και ό ίδιος.

«Θά προσπαθήσω νά σās γράφο αυτά πού ό ίδιος έξήρα τόν καιρό τής φοιτητής μου στή 'Μέση Εκπαίδευση. Η Μέση εκπαίδευση δέν είναι προστιθέμενη σέ όλους για λόγους οικονομικών. Όσοι πτωχοί γονείς άποφασίζουν νά στείλουν τά παιδιά τους στό Γυμνάσιο εγροννάμεθουνενα νέο Γολγοθά πού παρουσιάζεται μεροστά τους.

Οι μαχητές γέλασαν, με τήν εθθυμία τού νεολαίου καθός περιμεναν με άνυπομονησία νά σπάσει τή σιωπή τού διμοιρίτη. 'Εκείνος όμως, λές και τού έκανε έπιτήδες για τίς βασανίσεις, σωπούνε. Μετά από λίγο άναστένασε με πίκρα και άπάντησε με φωνή πού μόλις έβγαυε από τά δόντια του.

«Κατέπαινε τίς βασάνουες, λέω έγώ. Τί τήν θέλουμε τή διαταγή. Όταν θά έξουμε διαταγή δέν θά έξουμε άποκρίνητα.

Μπρός παιδιά, πιάστε ταμπούρια και φωτιά στά χιτλερικά—φώναξε ό σκοπευτής πού κρατούσε τού μνηραίολο στούς φαροδούς όμως του και χωρίς νά περιέμενε άπάντηση συνέχισε. Για γλέντι πάμε, έμ έδώ νάόργησε καλύτερο μονχαμπέτι, γιατί νά άφιόσουμε νά μās ξεφύγει. 'Επειτα έμεις γιοστάζουμε, σήμερα, έ λοιπόν θά γιοστάσουμε όπας έμεις θέλουμε. Πανήρνε χωρίς πτονηκίες δέν άξίζει. Μπρός παιδιά νά στίσσουμε καστέρι πρύν μās προσπεράσουν... Μιλούσε με τόση γοηροράδα και ένθουσιασμό, λές και ζούσε τήν πνοή τής μάχης πού δέν είχε άρχει ακόμα.

«Μπρός! 'Εκavian μερικοί διαταχτές, βλέποντας τήν ταλάντευση τού διμοιρίτη τους. 'Εμεις γιοστάζουμε σήμερα. 'Εμεις και ό Κόκκινος Στρατός νιθόρσε ό διμοιρίτης με καροφόμενα τά, μύτια του στί εχθρικά όχηματα, πού μονχαρίζοντας στήν κατεστραμένη δημοσία, όσο πήγαιναν και τούς πλησιάζαν. Καί έπειτα από λίγο, χωρίς διασταγμό, έδωσε εντολή: Φωτιά και στί πέπε.

Τήν ίδια στιγμή ό Χριστάκης—ό δε καεφάττος άναρτοεποινίτης—σύνδεσμος τής διμοιρίας μονχαμέσος (Συνέχεια στήν 3η σελίδα)

23 февруари. Тоа е дата значајна, историска. Мирнолюбивите народи од целиот свет во тој ден одбележуваат 43-годишнината од создавањето на прославената Црвена армија—најсилната стражарка на мирот. Заседо со сите прогресивни луѓе во светот, 43-годишнината на Советската армија ке одбележи и нашиот народ, целата прогресивна општественост во Грција. Но, 23 февруари за нашиот народ значи и нешто друго: таа дата за нас е од двојно значење. Во тој ден ние одбележуваме и една друга годишнина, исто така значајна, историска — 18-годишнината од создавањето на саканата ЕПОН, на таа македонска организација, којашто на времето си згрупуваше во редовите си најдобрите, најсметлите, најяките и најверните синови и керки на македонскиот и грчкиот народ, инспирираше и раководееше прогресивната младинка на Грција во борбата против немските окупатори, потоа про тив палачите на грчкиот и македонскиот народ и нивните господари и покровители.

23 февруари 1943 г.—денот, во којшто се роди легендарната ЕПОН, чия годишнина денес чувствува цела прогресивна општественост на Грција, цела грчка младинка, сите наши сонародници живејашти во страните со народна демократија, преминува во историјата на грчкото работничко движење, во којшто даде својот вистинителен принос и македонскиот народ од Егеј, за чии идеали даше својот живот и најдобрите синови и керки на многузначениот, но секогаш горд и непокорим македонски народ, како најсветла, многузначајна дата, којашто со минувањето на времето приобрее заслуженото си пазвање: историска. И така, денес таа дата се одбележува по најсвечен начин, достоино на нејното величие, така припаѓајќи секогаш на најголемите настани во историјата на еден народ.

Во тој ден младината од Грција, којашто и денес се инспирира од свећените идеали на ЕПОН, од геројските подвизи на илјадите паднали епоинти и епоинтки—грци и македонци, прави рамносметка на резултатите од борбата си за мир и демократија, за благоденството на Родината.

Рамносметка прави и нашата младинка, живејашти во Унгарската народна република. Но таа рамносметка става за резултатите постигнати во теренот на производството, образованието и културата. Подвизите на ЕПОН и нас не восхиштаваат. Не восхиштаваат кои нови трудови постижения, кои позавидни успеси во теренот на научното ни образование и техничкото ни квалифицирање.

Одбележувањето на една таква значајна и така блиско стоејќа до нашите срца годишнина, каква е таа на ЕПОН, е повод, создавајќи нови пинки, сврзувајќи ни уште потесно со нашиот народ во Грција, со борбите му, копнежите му, за една штастлива иднина.

ЖЕЛАНИЕТО НА ЕДЕН НАШ МЛАД СОНАРОДНИК

—Желанието ми е да завршам средното образование, а после да постапам во универзитетот—каква нашот млад сонародник Р. Милинов, работник од будапештанската фабрика „Ганз дару“ —Во 1955 г.—продолжува да раскажува он—и напушта гимназијата, во којшто сум бил записан след завршувањето на 8-летката. Тогаи си мислев вака: ке ја напуштам гимназијата и ке се запишам во некоја индустриска школа, за да научам некаков занает, та после ке ги продолжам учебите си во вечерна гимназија. Мислам, дека тоа не беше грешка, понеже наукос еден занает, а пред се се запознав со животот, со трудот, наберувајќи опити мошне полезни за мене. Од 1958 г. работам во фабриката „Ганз дару“. Се стремејв секогаш да бидам совестен работник, добар другар на моите соработници. Дирекцијата на фабриката многу пати ми предложи да се запишам одново во гимназијата и да получам средно образование. Но јас го сакам така многу занаетот ми, местото каде работам, луѓето со коишто се соработувам, што не желяв да ја напуштам фабриката. Но од друга страна жаждајта за учење на ме оставаше на покој. Следвај курсови организирани во фабриката, учествував во разни самообразователни кружоци. Така ми се даваше можност, да не се отсечам од учењето, да се приготвувам систематично за натамошното продолжување на учебите си. Влижење да започне 1960—1961 школска година, кога се решив веќе да половам приемиште испити во вечерната гимназија. Радоста ми беше голе-

ма, кога ми известиа дека успешно ги положив испитите и дека сум приемен веќе за учепик на гимназијата. Знаев, дека трудно ке биде да работам и учам, сепак со радостни чувства чекав да започнат запятията. Еве сега, ги положив и испитите од првиот семестар на 1960—1961 школска година. Испитите успеале мошне добро. Професорите ми се благодарни од моите резултати, а јас ги благодарам за помошта што ми дадоа. Благодарам и на дирекцијата од фабриката ми за можностите што ми обезбечи. Сум уверен во тоа, дека еден работник како мене само во една страна со народна демократија може да работи и да учи. А може да учи, зошто му се даваат секакви можности, дури и материјална помошт.

Натаму др. Р. Милинов ни раскажа за своите трудови успеси. Науковаме, дека летоска ке замине со една младинска делегација од фабриката на летување во Демократична република Германија. За оваа награда он заслужил со добрата си работа, со совестниот си однос кон социјалистичкиот труд, и воопшто кон целата работа во фабриката. Тој е член на КИС и како членет учествува во сите нејзини прояви.

—След завршувањето на гимназијата,—каза он,—сакам да се запишам во универзитетот. Желанието ми е да станам професор по славјанска филологија и јазик. Но до тогаш има уште време. Засега треба да учам добро, без да се оставам од работата, што така многу сакам и вршам со задоволство. (К-и)

ДНЕВНИ НОВИНИ

К. КОСТОВ, студент на индустриско—художествениот факултет, динве успешно ги положи испитите си од првиот семестар на 1960—1961 школска година. Од испитите по теорија получи општа оцена „3“, а по практичките занятия — „4“.

НАШИТЕ студенти од Будапештанската виша ветеринарска школа, Ј. Кичуков, М. Пацков, Т. Шанов и Д. Христов, успешно ги положи испитите си, истакнувајќи се по многу предметни. Овие четири наши сонародници, коишто скоро ке станат ветеринари—лекари, најсовестно учат, исползувајќи по најдобар начин дадените можности и доставената им од државата помошт.

Сите наши младинци што учат во Сегад се добри ученици и активни члена на КИС

Другарот, којшто во претстава на Друштвото ни динве ги посети младинците учашти се во град Сегад, се врати оттаму со најдобрите впечатления. На прашањето ни што му направи најголемо впечатление, другарот каза: „Добрите постижения на сите наши младинци во учењето и масовното им учество во животот и дејноста на КИС“. Натаму он каза: „Годишав во Сегад студираат изопшто 10 младинци, повеќето од нив се македонци. Од нив 4 следваат 3-годишни индустриски школи и се квалифицираат по разни занаети, а останалите 6 се студенти на медицинскиот факултет.“

Другарката Хайду Иштванни, директорката на коледжот каде живеат 4—те наши девојки, учепички при разни специални школи на индустриската, говори со најдобрите зборови за нив. „Вашите девојки—каква таа—се пример не само во учењето, но и во сите прояви на животот им“. Особено потцрта фактот, дека сите четири се члена на КИС, и дека македонската Фана Мирчева е член на бирото, како таа од време се истакна во кадар на организацијата. Благодарните стремежи на младинците ни во учењето се отразуваат и во резултатите од првиот семестар, а се следните: Ана Мирчева со општа оцена „4“, Т. Пуфка, Ф. Мирчева и Б. Тригачки со општа оцена „3“ по теорија и „4“ по практички занятия.

Слични се резултатите од испитите и на студентите ни К. Ристовски, С. Чокрев, Т. Кускуров, К. Милшева, Ј. Сварна и Ст. Касимати.

—Со оглед осведоменото им за положбата во Грција како стојат младинците ни?

—Без преувеличение, мора да кажам, дека и во овој терен не заставаат. Од разговорот ми се нив констатирав, дека доста добро се осведомени за настаните во Грција, како и за меѓународната положба. Особено големо впечатление ми направи нитересирането им да слушат нешто најново во однос со борбата што става за ослободувањето на Глезос и на другите борци, како и за други настани, тесно сврзани со борбата на грчкиот народ, на грчката младинка за демократичните права на народот.

Сите младинци го читаат в-к „Ланкос Агонас“, и со радост приемаат секое идвање на сп. „Неос Космос“, како пристигањето на книгата „Гоце Делчев“, „Македонски песни“, „Браќа Герасови“, „Скршејте оковите“, и др. што им испрати Друштвото ни, со цел да им помогне во изучувањето на мајчиниот јазик.

Односно со условите, при коишто живеат и се образоваат, можеме да кажеме тоа, што ке кажавме за тие во Будапешт: удобни од сите страни. Гржава на државата оние правилно ја ценат, и секогаш срамуваат животот им овде со оној на младината во Грција. А од тоа извагаат поучителни заклучоци што така многу им помагаат во стремежот им да учат најдобро, духовно да стојат најблиско до младината и народот ни во Грција.

Желание на нашите млади со-

народници од гр. Сегад е да им се испраќаат од Друштвото пакети, за да можат и тие да учествуваат во разни прояви на емигрантите, како на пример во торжествата организирани во чест на националните ни и други празници. Желяат да учествуваат, на пример, во чествувањето на 18-годишнината на ЕПОН што ке биде извршено на 25 февруари во Будапешт. Предложуваат, натаму, през време на летната викација да се состои културен состанок на сите наши студенти во Унгарија, организиран од Друштвото ни.

Сме сигурни, дека овие предлошење ке бидат земени во предвид од Ц.С. на Друштвото ни, ке бидат проучени, и што не се појават обективни тешкотии, ке се потруди тие да бидат осуетствени. К.Л

МЛАДИНАТА ВО ДВА СВЕТА ВО БУРЖОАЗНА ГРЦИЈА: безработица, глад и мизерија; ВО НАРОДНА УНГАРИЈА: убав и штастлив живот, бескрајни можности за образование и техничко квалифицирање

На нашите возрастни политемигранти се мошне известни тешките услови, при коишто живеат народот и младината во Родината ни, под гнетот на робовласничкиот режим, зашто и тие самите почувствуваа некогаш врз плеките си „добрините“ на капитализмот. Но, младината—момците и девојките, коишто беа малки деца, кога ја напуснаа Грција и, пристигајќи овде, можеме да кажеме, дека тука, во народна Унгарија, израснаа не можат, се разбира, да сознат во нејната големина и длабочина трагедијата на младото поколение во Грција, којшто живеат и расте при услови на капиталистички режим. Имајќи овде се најдоброто, користувајќи се со грижата и помошта на државата, и тоа во сите терени на животот им, не можат да сознат така чисто тоа, дека денеска, при караманлиското правителство, младината во Грција е осудена на глад и мизерија, на безработица и неграмотност, на лишениа и маки.

Неодамна во в-к „Авги“, под заглавието „Неможам да купам дури леб“, беше објавувано трогателно писмо на една девојка, во којшто таа ја опишува трагедијата си при караманлискиот „парадиз“ и бара помошта на чесните луѓе. Во писмото нештастната девојка меѓу другото пише: „Ме викаат Марија Малтезу и сум на 20—годишна возраст. Немам никого во светот (нико родители, нито браќа). Сум завршила 5 клас гимназија. Жи-веам во една стая..., и за еден иллот месец сум безработна. Каде и да отидов, вратите беа затворени, зашто, за жалост, немам протекција. Скоро една седмица немам нито две драхми, за да купам леб. Од минута на минута се наогам во опасност да бидам истерана на улица, зашто немам да ја платам жилищната аренда...“

И продолжува... Каде се тие, коишто се прекуваат за хуманоста си? Каде се тие, коишто со лаги и обеканија ги берат гласовите?...

„Сум безработна...немам нито две драхми, за да купам барем леб..., наогам вратите затворени..., сум во опасност да се најдам на улицата...“ Навистина, колку чудно бият во ушите на нашите млади сонародници овие зборови! Сепак, во буржоазна Грција тие се толку појмени, и се искажуваат не само од младата Марија Малтезу, но и од стотици и илјадни млади луѓе—деца на бедниот народ—што прословутото караманлиско „благоденствие“ животот им го претвори во трагедија. И баш овој трагичен, безнадежен живот ги принудува младинците од родината ни, да напуштаат масовно селата си, саканата ни родина и да се иселуваат за странство. Патов води

не кои подобар живот, а во ропските пазари на Австралија и Америка.

Неодамна, случајно, бевме сведетели на еден разговор на возрастни наши сонародници, состоил во триесзарјата на општината Дохангар. Ставаше збор за писмото на младата Марија Малтезу. Разговорот, мошне штересен и поучителен, и тоа особено за два младинци, присуствувајќи при него, заврши со констатацијата, дека: „Дури нито срамление не може да стане меѓу животот на политемигрантите наши младинци во народна Унгарија и денешниот живот на младината во буржоазна Грција...“

И навистина така е. Животот на нашите младинци овде—како и животот на сите наши сонародници и на целиот унгарски народ—е така убав и штастлив, е така корено различен од оној во Грција, што не може да се срамни. Но и да сака некој да направи една рамносметка, од каде да започне и каде да заврши? За кое нешто да кажеш првни, и за кое после? Самиот оној факт, дека некогашните голо—боси и гладни македонци и грчци, а денеска живеат при најблагор-

приятни услови во народна Унгарија, станаа квалифицирани работници на промишленоста, научијци, како професори, лекари, инженери и сл., и постојано се развиваат натаму—ни говори красноречиво за големата грижа, милост и помошт на народната држава кон младината; покажува тврдо очигледно и по овој вопрос на превосходството на социјалистичкиот строг над капиталистичкиот.

Завршувајќи, сметаме за неопходно да им понудиме на нашите младинци нешто, што и друг пат сме им понудиле. А имено: колку и далеку да живеаме од родината ни, колку и да суетствуваат обективни трудности, задача им е да се трудат секогаш да бидат добро осведомени за положбата во Грција, да имаат секогаш полна претстава односно со условите при коишто живеат, работи и се бори младината од родината ни, да извагаат односните заклучоци. Ова ке им помогне тврдо многу, за да сознаваат се подобро, се подлабоко различката меѓу овие два света; ке засили во нив благородното желяне да бидат секогаш достоини синови на непокорниот наш народ.

Лерин и Преспа со окоото на новинарот

ВО ЕДЕН БРОЈ НА ГРЧКОТО СПИСАНИЕ „ТАХИДРОМОС“ ОД МИНАТАТА ГОДИНА Е ОБЈАВЕН ДОПИС ОД Г. ТЕРЕНИО ПОД НАСЛОВ: „ОД ПРЕСПА ДО ЕВРОС“. БИДЕЈКИ ИЗНЕСУВАНИТЕ ДАНИ ОД ОВАА НОВИНАРКА ИМААТ ПОСЕБНО ЗНАЧЕНИЕ ЗА НАШИТЕ СОНАРОДНИЦИ, ЧИИ СЕЛА АТИНСКИТЕ ВЛАДИ ГИ НАСЕЛУВААТ СО СВОЈ ВЕРНИ СЛУГИ ОД ЕПИР И ТЕСАЛИЈА, ОБЈАВУВАМЕ ОПШИРНИ ОДЛОМКИ ОД ДОПИСОВ.

Штом се запознав детално во Солун со ситуацијата заминав за да ја проучам на самото место. Најпрвин отидов во Лерин. Допатував вечерно време. Беше студено. Само еден ресторан беше отворен, каде се наогаше само една порција мажда. Во хотелот немаше отопление нити топла вода. Туристичкиот хотел не е довршен, но и ако заврши негова вода изградба, тој ке биде достапен, како и сите останати.

Другиот ден раното врнеше силно. Од како навратив кај околицкиот управител г—н Маџос и извадив дозвола од леринската тайна полиција, ми препорачаа еден од најярните шофери на такса во околината, заминав за Преспа за да ги посетам оние села што ке ни дозволуваат да ја дојдеме, што во време на врнежи е неприодно. Штом излеговме од градот джадето навлегувавме во планини, покрајни со ниски об-

имав слушнато дека неговите жители никогаш не го напуштиле, дури и през време на најтешките борби.

Кога стигнавме на тесната лена што го дели Малкото од Големото преспанско езеро, шоферот ми ги покажа ямите, што ги имаа ископано бомбите. Понатаму ми го покажа местото каде се имаа одржано натпревари во везување и каде крадската фамилија се баняше. Гореше последниот караулен пост „Кула“. Имаме поминато три караулни постови каде ни ги проверија документите. Оттука натаму патот беше послан со карпи и шоферот вадеше да ке го расили автомобилот и штом помислуваше го тресееше треска. Ми велеше дека сите шофери и ситеавтомобили не можеа да дојдат во Преспа.

Стигнавме во Нивици. Тоа е едно ниво селце со 90 куќи, расположено на брегот на езерото. Брегот спроти него е гол и покраен со карпи, а понатаму, таму каде контурите на планините го затвораат хоризонтот, се наогя Југославија. Ми рекоа дека со чун за половина саат може да дојде човек во една пештера каде се наогяат чудесни

фрески. Но јас немав време да шетам со чун: сакав да свршам многу работи пред да се стемне. Впрочем овде имаше дојдено византинологот г—н Пелеканидис, којшто ја имаше снимено пештерата...

На брегот стојат црни раскапани и приобитни чунови. Во среде езеро се наогаше една голема лага. Еден итар предприемач, којшто има многу пари долги години ги експлоатира езерата купувајќи ги на бесценица од бедните рибари сите риби, што ги ловат. Тие, се разбира, не можат да конкурираат со него, бидејќи имаат раскапани чунови и немаат никакви превозни средства. Вака ми имаа речено во Солун надлежните служби и дека Министерството на Северна Грција се старало да го истера овој претприемач, којшто беше вистински бич за оваа бедна област, ке население беше бандитски експлоатирано и дека тоа немаше од што да живее. Наспроти тоа, тој продолжува со своите машини да врши по езерата уништувајќи ги сите риби, за којшто постое опасност да исчезнат. Беа вложени усилия да се создаде една рибарска задруга, што да дозволи за едно групово експлоатирање на езерото, но бидејќи тие уште немаат сознание што е задругарство и бидејќи меѓу нив

се наогяат и луѓе, што му служат на предприемачот, тие не можат да се согласат и се караат.

Го побарав кметот на селото.

Во кафејата се имаа собрано старите облечени со црни измрфалени палта со илјадници крпи. Штом ме видоа одма се стокмиа да избегаат како протерани скворонци. Тие немаат видено добро од никој странец. Прв дојде кај мене началникот на полицијата, што беше жадеј за муабет: младот кмет г—н Ник. Гиндзис се јави збунет од таа редовна моя посета. Появувањето на новинар таму беше ретка појава.

Побарав да ми го покаже селото. Десет—петнаесет куќи се готови да се уриат (од 1958 година се подадни молби за да бидат поправени). Шест фамилии немаат покрив над главата. Им подвела мрежи, но тие бараат да им дадат една голема мрежа, што да ја користат сите. Сите 90 фамилии живеат само од риболов што годишно дава на секоја фамилија по осум илјадни драхми доход. Сумава е илестожна, затоа ги експлоатираат трговците. Нивичани се бедни и место да се соединат, секој се стара да ги продаде рибите со пониска цена од онаа што им нудат трговците. (Следа